

"Uitgebracht door vrije tijds hobby uitgevers"

BUKOWSKI. DE OUTSIDER VAN HET JAAR...

1961. De tweede uitgave van het met de hand gezette literaire magazine The Outsider door Jon Webb, tijdens de detentie ten gevolge van zijn veroordeling voor een gewapende overval begon in de gevangenis met schrijven en uitgeven, had alle kenmerken van een exclusieve artistieke uitgave zoals regelmatig uitgegeven door liefhebbers van literatuur en beeldende kunsten, zelfs in Nederland, soms onopgemerkt, vaker tientallen jaren later gezocht door verzamelaars die een hoge prijs betalen achteraf.

Het magazine was handgedrukt met inlegvellen van gekleurd papier en geïllustreerd met tekeningen en fotos waarmee het alle kenmerken van een underground publicatie had.

In Amsterdam had ik in 1970 een small press uitgave in handen van een New Yorkse journalist die interviews met de leden van The Velvet Underground en de overige leden van de Andy Warhol set. Het boekje kostte vijftwintig gulden, voor mij toen een behoorlijk bedrag en ik besloot een dag te wachten om over de aankoop na te denken.

De volgende dag was het exemplaar weg. Vijfendertig jaar later zag ik het aangeboden bij een antiquarisch boekverzendhuis voor zevenhondervijftig euro. Gevoelens van ergernis bleven mij een dag bij.

Onlangs is een luxueuze heruitgave van het toen niet opgemerkte tijdsdocument op de markt gekomen.

Magazine The Outsider was de spreekbuis van de Nieuwe poëzie en het proza van de Beat Generation. Proza dat mij nooit geïmponeerd heeft. Het werk van Allen Ginsberg Howl slaapverwekkende stuff. Diana di Prima zelfde verhaal. Gregory Corso vaardiger met de fles dan met de pen. Ook warhoofd Henry Miller publiceerde in The Outsider.

De uitgever van The Outsider schreef enkele hard boiled verhalen en herkende onmiddellijk het proza van Bukowski.

In de eerste uitgave van The Outsider verscheen werk van Bukowski. Hij trok daarmee de aandacht van de Beat generation schrijvers. Hij publiceerde in het illustere gezelschap van Henry Miller, Allen Ginsberg, William Burroughs, Gregory Corso, Gary Snyder, Micheal McClure, Diane di Prima, Lawrence Ferlinghetti en anderen.

Zoals bekend verondersteld mag worden had Hank een hekel aan The Beats. Het door de pers verspeide groeps idee van The Beat generation als homogene groep stond de individualist Bukowski tegen.

In de derde uitgave van The Outsider was een speciaal katern gepubliceerd met werk van Bukowski. Ten tijde van deze uitgave stuurde Bukowski zijn poëzie op in porties van een tien gedichten naar elk klein literair magazine waar hij kennis van nam, maar verzuimde merkwaardig genoeg doorslagen te maken.

De vele gedichten die hij verstuurde zijn nooit terug gezonden en vaak niet afgedrukt. Sinds 1955 is hij door deze handelwijze een slordige driehonderd gedichten kwijt geraakt.

De meeste kleine literaire magazines waren armzalige producties van fotogekopieerd materiaal. Uitgebracht door vrije tijds hobby uitgevers die slordig om gingen met hen toegezonden materiaal.

Een van de belangrijke magazines waar Bukowski in publiceerde werd Renaissance. Tijdens deze periode had Bukowski een aanpak van schrijven die nooit meer zou veranderen. Hij schreef zijn tekst direct met de schrijfmachine en hield geen dagboek bij. Zelfs een notitieboekje hanteerde hij niet.

Hij zette de radio aan op een klassieke muziek zender en dronk als hij schreef en dronk door als hij niet schreef.

(wordt vervolgd)